

Een Stormachtige Nacht, Een Verborgen Geboorte

Het jaar is 1595. Een ijskoude novembernacht. Tussen Leiden en 's-Gravenhage worstelt een kar zich voort door een vreselijke plasregen. In de kar bevinden zich een voerman, Casper, een gebiedende vrouw en een derde, onzichtbare persoon: een kind, wiens zachte gekreun nauwelijks hoorbaar is boven de storm.

Hun bestemming: een afgelegen, omgracht kasteel genaamd 'de Blankert'.

Bij aankomst wordt een zwaar pak—dat het klagende kind bevat—in het diepste geheim overhandigd aan een portier.

Een portier. Het wachtwoord: 't Bevel!'.

De kar vertrekt weer in de duisternis, de inzittenden betaald voor hun stilzwijgen.

Wiens kind is dit? En welk lot wacht het in de muren van de Blankert?

Den Haag, 1608: Hoop op Vrede, Gevoed door Argwaan

Dertien jaar later. Den Haag viert feest. De Spaanse gezanten arriveren voor onderhandelingen die een einde moeten maken aan een decennialange oorlog.

Twee grootmachten staan lijnrecht tegenover elkaar, nu voor het eerst aan de onderhandelingstafel:

Prins Maurits:
Oorlogzuchtig van
aard, gedwongen
tot diplomatie
door de politiek.
Hij vreest een list.

**Markgraaf
Ambrozio Spinola:**
De beroemde
Spaanse veldheer,
nu het hoofd van
het gezantschap.

De straten gonzen van de geruchten. Burgers als de baardschraper Sebastiaan Bril speculeren over de Spanjaarden:

*'t Heeft wat in, een Spaansch varken schoon te
krabben! Kokend water moet er op!*

De sfeer is er een van broze hoop, maar onder de oppervlakte smeult het wantrouwen.

Een Ontmoeting die Alles Verandert

In de stoet van edelen bevindt zich een jonge, fiere Spaanse ruiter. Zijn aandacht wordt getrokken, niet door de menigte, maar door één persoon.

Ze wuift naar haar vader in de stoet. Haar zakdoek, met Brussels kant omzet, glipt uit haar vingers.

Ze wuift naar haar vader in de stoet. Langzaam dwarrelt de witte doek naar beneden. De jonge ruiter vangt hem behendig op vanuit zijn zadel, verbergt hem zorgvuldig in zijn wambuis, en kijkt nog eenmaal omhoog. De jonkvrouw is verdwenen.

Op een balkon staat een beeldschone jonkvrouw. Hun ogen ontmoeten elkaar. Een citaat zweeft subtiel naast haar afbeelding: *'Een licht blosje verfde haar lelieblank gelaat.'*

Een klassiek romantisch begin, maar maarvanl, maar in een wereld vol politieke spanning.

Adelgonde van Bergen: De Lelie van 's-Gravenhage

Beschrijving uit de roman:
*'Hemelsche oogen... de
spiegels der reinste ziel.'*

*Altijd gekleed in het wit, de
kleur van onschuld, wat haar
bijnaam versterkt.*

*'Twee rijen tanden,
helder als kristal en witter
dan de sneeuw der
Zwitsersche bergen.'*

Op het bal ter ere van de gezanten is zij de schoonste der schoonen: Adelgonde van Bergen, door iedereen 'de Hagenlelie' genoemd.

Zij opent het bal aan de arm van Prins Maurits zelf, een teken van haar hoge status en de bewondering die zij geniet.
Alle ogen, en in het bijzonder die van één jonge Spanjaard, zijn op haar gericht.

“Deze kennismaking zal slechts door den dood worden afgebroken.”

De jonge ruiter, Alonzo Spinola, zoon van de markgraaf, zoekt Adelgonde op. Als excuus gebruikt hij de gevallen zakdoek.

Zijn woorden zijn onstuimig en direct, wars van hoofse formaliteiten: *“Uw eerste aanblik vervulde mij met duizend zoete dromen... waarachtige liefde woont in mijne borst.”*

Adelgonde is geschokt door zijn directheid (*“Matig uwe opgewondenheid”*) maar ook diep geraakt. Een traan parelt in haar oog.

Ze vlucht weg van de intensiteit van het moment, maar niet zonder hem een belofte te geven die hem hoop biedt: *“Wij zullen elkander wederzien, edele graaf!”*

Een Giftig Gerucht Ondermijnt het Geluk

De eerste schaduw valt over hun romance in de vorm van Jonker Walter van Rodenberg, een Nederlandse edelman met een “valsch gelaat”.

Het Gif: *“De kwade tongen betwisten haar wel is waar dien oud adellijken naam.”*

Hij benadert de dromerige Alonzo en maakt een schijnbaar achteloze, maar vernietigende opmerking over de vrouw die Alonzo's hart heeft veroverd.

Deze insinuatie raakt Alonzo diep. De eerste barst is geslagen: is de perfecte Lelie wel wie ze lijkt?

Kasteel Oldenburgh: Zwijgende Portretten en Zware Geheimen

Op Kasteel Oldenburgh heerst een sombere sfeer. Graaf van Bergen, Adelgondes vader, is een getormenteerd man.

Een onverwachte bezoeker arriveert: zijn stiefmoeder, de gravin douairière Van Bergen.

Hun gesprek onthult een bittere geschiedenis. De graaf beschuldigt haar van ontrouw aan zijn overleden vader en van het te schande maken van de familienaam.

“God [zij] menigmalen gedankt, dat hij u geen zoon heeft geschonken die het oud adellijke bloed der Van Bergen’s, met het uwe vermengd, tot oneere van dat geslacht, zou hebben in stand gehouden.”

De familie Van Bergen is duidelijk niet het toonbeeld van adellijke harmonie. Er zijn diepe, donkere geheimen.

De Valstrik wordt Gezet in de 'Avondtempel'

Van Rodenberg zoekt Alonzo op onder het mom van vriendschap. Hij wint Alonzo's vertrouwen en hoort diens plan aan om de graaf officieel om Adelgondes hand te vragen.

“Zij is de natuurlijke dochter van den graaf Van Bergen; de vrucht van een ongeoorloofde verbintenis met een zijner dienstmaagden.”

Om de gekwelde Alonzo te overtuigen, belooft hij die avond nog 'bewijzen' te leveren. Hij leidt Alonzo naar een louche onderwereldkroeg, de 'Avondtempel' – een plek die ongeschikt is voor een edelman en perfect voor bedrog.

Verraden Vriendschap, Gedwongen Duel

In de Avondtempel is er geen sprake van bewijs. Van Rodenberg moedigt Alonzo aan te drinken en te dobbelen.

Hij bedriegt Alonzo en wint een fortuin van hem. Alonzo ontdekt de list en confronteert hem publiekelijk:
“Ellendige! gij hebt valsch gespeeld! Gij zijt een eervergeten schurk!”

De confrontatie escaleert. Alonzo, verhit door drank en woede, geeft Van Rodenberg een klap in het gezicht.

Voor de aanwezige edelen is er nu geen weg terug. Van Rodenberg daagt hem uit tot een duel op leven en dood: *‘Morgen zult gij de plaats vernemen waar wij een van beiden ons leven zullen laten!’*

“O mijn God! Adelgonde! gij waart mijne dochter niet.”

Terwijl Alonzo in de val loopt, besluit Graaf van Bergen te handelen. Hij vertelt Adelgonde dat ze moet trouwen met Walter van Rodenberg.

Als ze weigert en haar liefde voor Alonzo opbiecht, onthult de graaf de verpletterende waarheid die hij haar hele leven heeft verborgen.

Hij vertelt over zijn eigen tragische verleden: zijn geliefde vrouw Clarisse en hun twee kinderen, een zoon en een dochter, zijn allen kort na de geboorte gestorven.

*‘Adelgonde! gij waart mijne dochter niet...
Zij is dood! dood! even als mijn zoon! even
als mijne Clarisse!’*

Adelgonde is een aangenomen kind, afkomstig van ‘arme doch eerlijke lieden’. Van Rodenberg kent dit geheim en gebruikt het om een huwelijk af te dwingen. Adelgonde zakt bewusteloos ineen.

Een Hinderlaag bij het Steenen Kruis

Alonzo rijdt in de duisternis naar de afgesproken plek voor het duel, '**het Steenen kruis**'. Maar Van Rodenberg is niet van plan eerlijk te vechten. **Een pistoolschot** flitst uit de struiken. De kogel mist Alonzo op een haar na. Alonzo overmeestert **en doodt** zijn aanvaller—een man genaamd Casper, dezelfde voerman uit 1595. Zijn paard is op hol geslagen. Verdwaald en alleen in de nacht, stuit hij op de omgrachte muren van een kasteel dat hij niet herkent.

Kasteel de Blankert: De Samenzwering wordt Ontmaskerd

Het kasteel is 'de Blankert', de residentie van de gravin douairière Van Bergen, de stiefmoeder van de graaf.

Ze ontvangt Alonzo met valse gastvrijheid en bevestigt op meedogenloze wijze de leugens over Adelgonde: haar onwettige geboorte, de financiële ondergang van de graaf, en zijn afhankelijkheid van Van Rodenberg.

Alonzo's drankje wordt heimelijk vergiftigd met een slaapmiddel door haar rentmeester, Rosio.

Nadat Alonzo naar bed is gebracht, verschijnt Van Rodenberg. Hij was al die tijd in het kasteel.

De alliantie tussen de jaloerse jonker en de haatdragende stiefmoeder is nu een feit. Zij zijn de architecten van de samenzwering.

Een Brief Brengt Licht in de Duisternis

- De lente breekt aan. Adelgonde herstelt langzaam van de zware zenuwkoorts die volgde op de schokkende onthulling.
- Ze ontvangt een geheime brief van Alonzo. Hij heeft de waarheid over haar afkomst gehoord, maar zijn toon is veranderd. Hij waarschuwt haar indringend voor het karakter van Van Rodenberg ('hij is uwer onwaardig') en onthult dat hij de deelgenoot is geworden van een 'belangrijk geheim'.
- Hij smeekt om een geheime ontmoeting om haar te kunnen vertellen wat hij heeft ontdekt—een geheim dat hij niet aan papier durft toevertrouwen.
- Hun liefde is onmogelijk, maar een nieuwe band van vertrouwen en gedeeld gevaar is gesmeed.

Een Vaders Liefde Koopt de Vrijheid

Graaf van Bergen brengt Adelgonde verlossend nieuws. Hij heeft de confrontatie met Van Rodenberg gezocht.

Hij erkent Van Rodenbergs ware motief: geldzucht. Om Adelgonde te redden van van een gedwongen huwelijk en publieke schande, doet hij een drastisch voorstel.

De Overeenkomst

Laat Adelgonde in het bezit van haar naam; doe afstand van uw wensch, en zij schenkt u de helft van het vermogen dat zij na mijn dood zal bezitten.

Van Rodenberg accepteert. De chantage is afgewend. De graaf zegt tegen haar: *'Gij hebt uwe gezondheid en tevens uwe vrijheid terug.'*

Vrijheid is Gekocht, maar de Waarheid Ligt Nog Verborgen

Adelgonde is vrij van Van Rodenberg, en haar liefde voor Alonzo is onverminderd. Maar de fundamenteën van haar leven zijn weggeslagen en de grootste vragen blijven onbeantwoord:

- ~ *Wie zijn haar werkelijke ouders, en waarom werd ze in 1595 in het geheim afgeleverd bij Kasteel de Blankert?*
- ~ *Welk 'belangrijk geheim' heeft Alonzo ontdekt binnen de muren van datzelfde kasteel?*
- ~ *Nu de leugens van de samenzweerders zijn ontkracht, wat is dan de échte waarheid over haar afkomst?*

De strijd om eer en liefde is nog maar net begonnen.